

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

12 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Nadejda Toma și Petru Moraru,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de partea vătămată Sîrf Oleg împotriva sentinței Judecătorei Comrat din 26 iunie 2013 și deciziei Curții de Apel Comrat din 27 februarie 2014, în cauza penală în privința lui

Constantinov Igor Piotr, născut la 09 octombrie 1992, originar și domiciliat în or. Comrat, str. Dnestrovscaia 20.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 07.08.2012 – 26.06.2013 (prima instanță);

2. 25.07.2013 – 27.02.2014 (instanța de apel);

3. 22.08.2014 – 12.11.2014 (instanța de recurs ordinar).

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Comrat din 26 iunie 2013, inculpatul Constantinov Igor a fost condamnat în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal la 180 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității. În termenul executării pedepsei a fost inclusă perioada aflării în stare de arest de la 02.07.2012 ora 16.36 pînă la 04.07.2012, astfel inculpatul urmînd să execute pedeapsa de 175,5 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

S-a încasat de la Constantinov Igor în beneficiul părții vătămate Sîrf Oleg prejudiciul moral în sumă de 10000 lei.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat în fapt că, Constantinov Igor la 29 iunie 2012, în jurul orei 13.30, conducînd automobilul de model ”Mercedes”, cu n/î GE PG 1, care avea geamuri fumurii, deplasîndu-se pe str. Lenin, or. Comrat, a cotit pe str. Tretiacov la semnul de interzicere și fiind necuplat cu centura de siguranță, a fost stopat de colaboratorul poliției rutiere Bolocan A., care a solicitat permisul de conducere și documentele la automobil, însă, Constantinov I. a refuzat să le prezinte. Ulterior, sa apropiat de ei și colaboratorul Sîrf O., care de asemenea a solicitat prezentarea documentelor respective, însă, Constantinov I., cu scopul sistării activității de serviciu a lui Sîrf O. s-a deplasat și l-a lovit pe ultimul cu caroseria automobilului în regiunea coapsei, acesta căzînd jos s-a agățat de automobil. Inculpatul continuînd deplasarea l-a tîrît pe Sîrf O., care încerca să deschidă ușa, însă, ultimul împingîndu-se de la automobil a căzut pe asfalt, fiindu-i cauzate leziuni corporale ușoare, iar Constantinov I. a dispărut într-o direcție necunoscută.

3. Partea vătămată Sîrf Oleg a atacat cu apel sentința, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, în partea stabilirii pedepsei, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare de 6 luni, cu încasarea de la el a prejudiciului moral în sumă de 200000 lei.

În motivarea cerințelor a invocat că, instanța la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că pedeapsa numită nu va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, acțiunile ultimului au fost orientate împotriva reprezentantului autorității în timpul executării obligațiilor sale de serviciu și instanța nu a apreciat gradul sporit de pericol al faptei comise, inculpatul nu s-a căit și nu a conștientizat gravitatea infracțiunii comise.

De asemenea, instanța neîntemeiat a aplicat prevederile art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, deoarece în cursul urmăririi penale nu s-au constatat încălcări ale drepturilor inculpatului, acesta fiind reținut legal.

La fel, consideră că este neîntemeiată concluzia instanței privind cuantumul prejudiciului moral încasat, deoarece suma dispusă spre încasare nu corespunde gradului de suferințe cauzate prin infracțiune, fiind încălcat principiul rezonabilității, proporționalității și necesității echității sociale.

4. Prin decizia Curții de Apel Comrat din 27 februarie 2014, pronunțată integral la 28 martie 2014, a fost respins apelul părții vătămate Sîrf Oleg, ca neîntemeiat, cu menținerea sentinței.

4.1. La adoptarea soluției, instanța a conchis că starea de fapt reținută în sarcina inculpatului în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal de către prima instanță și expusă conform prevederilor legii în sentința atacată a fost probată la judecarea cauzei integral și în această parte sentința nu se contestă.

Instanța de apel a conchis că sînt neîntemeiate argumentele părții vătămate, privind blîndețea pedepsei stabilite inculpatului, deoarece instanța de fond a dat deplină eficiență prevederilor art. 16, 61, 75 Cod penal, astfel stabilindu-i o pedeapsă echitabilă pentru fapta comisă, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

La fel, Colegiul a conchis că instanța întemeiat a reținut că, inculpatului i-au fost încălcate drepturile procedurale, deoarece față de acesta în timp ce se afla în custodia poliției de la 29.06.2012, nu a fost întocmit proces-verbal de reținere.

Referitor la acțiunea civilă, instanța de apel a menționat că prima instanță just și-a întemeiat soluția privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 10000 lei, care corespunde principiului rezonabilității și proporționalității, partea vătămată în acțiune (f.d. 100-101) și nici în apel (f.d. 266-268) nu a indicat temeinicia cerințelor sale privind încasarea sumei de 200000 lei, care a fost considerată exagerată.

5. Decizia instanței de apel și sentința sunt atacate cu recurs ordinar de partea vătămată Sîrf Oleg, care a fost depus prin intermediul oficiului poștal la 08 aprilie 2014 și care, invocînd aceleași motive ca și în apel, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu admiterea acțiunii civile și încasarea de la inculpat a prejudiciului moral în sumă de 200000 lei, din motiv că pedeapsa stabilită inculpatului este prea blîndă și nu va atinge scopul pedepsei penale, că suma dispusă spre încasare nu corespunde gradului de suferințe cauzate prin infracțiune.

6. Asupra recursului declarat avocatul Cernomoreț Sergiu în numele inculpatului a depus referință, pronunțîndu-se pentru inadmisibilitatea acestuia, din motiv că temeiurile invocate de recurent nu se încadrează în cele prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Însă, acest temei pentru declararea recursului ordinar nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului înaintat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Potrivit textului recursului, recurentul este de acord cu circumstanțele de fapt stabilite, însă, critică hotărîrile judecătorești sub aspectul greșitei individualizări a pedepsei aplicate, cît și în latura civilă, referitor la neadmiterea integrală a acțiunii civile, însă, nu aduce argumente concrete în raport cu temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

Colegiul penal reține că, criticele formulate de recurent, enunțate la pct. 5 al prezentei decizii, prin care se susține că la stabilirea pedepsei inculpatului au fost ignorate prevederile art. 61, 75 Cod penal, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în apel și căroră instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1 și decizia în totul corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune.

În opinia Colegiului, la stabilirea pedepsei instanțele ierarhic inferioare și-au argumentat suficient soluția sa și au ținut cont în deplină măsură de dispozițiile art. 75 Cod penal, care prevăd că persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

Criteriile generale de individualizare a pedepsei sînt acele reguli, principii, prevăzute de Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină seama la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Astfel, Colegiul menționează că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată.

Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvîrșit infracțiuni, cauzînd anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, avînd drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni, atît din partea condamnaților, cît și din partea altor persoane.

Mai mult, Colegiul remarcă că pedeapsa este echitabilă cînd ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvîrșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci cînd este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît de către condamnat, precum și de alte persoane. Ori, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Așadar, Colegiul penal consideră, că instanțele de judecată la individualizarea pedepsei inculpatului au ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei, luând în considerație gradul pericolului social al infracțiunii comise, de personalitatea celui vinovat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, astfel fiind respectate în integritate dispozițiile art. 61, 75 Cod penal.

Referitor la motivele invocate de recurent pe marginea acțiunii civile, Colegiul penal menționează, că în materia despăgubirilor, materiale sau morale, nu există teme de casare care să îngăduie instanței de recurs să reaprecieze cuantumul acțiunii civile. Ca atare, în recurs nu se poate solicita reactualizarea despăgubirilor cuvenite, stabilite de instanța de fond.

În atare circumstanțe, raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărârilor recurate și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului înaintat în prezenta cauză, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DE C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de partea vătămată Sîrf Oleg împotriva sentinței Judecătorei Comrat din 26 iunie 2013 și deciziei Curții de Apel Comrat din 27 februarie 2014, în cauza penală în privința lui *Constantinov Igor Piotr*, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 03 decembrie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Nadejda Toma

Petru Moraru